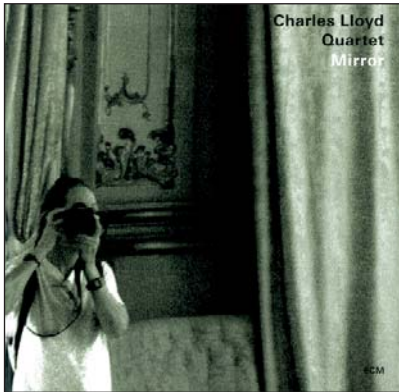

Lemezajánló

Charles Lloyd Quartet:

Mirror

A döntően szaxofonos – de számos egyéb más fúvós hangszeren is játszó – Charles Lloyd már régi „versenyzőnek” számít a német ECM kiadónál. Az elmúlt két évtized alatt olyan közismert muzsikussal készített közös albumot a lemezég égíse alatt, mint pl. Zakir Hussein, Bobo Stenson, Brad Mehldau, John Abercrombie és Jon Christensen. Az előadó legutóbbi albuma a 2007-es Rabo de Nube volt. A közelmúltban jelent meg az új korong, ami a Mirror címet kapta. A több mint 70 perces műsoridejű korongon 12 kompozíció szerepel. Az elhangzó számok között szinte mindefféle „verzió” előfordul. Ugyanis éppúgy jelen vannak a Lloyd által (újra)hangszerelt tradicionális művek (pl. a Go Down Moses), mint a feldolgozások (pl. Thelonious Monk Monk's Mood-ja és Ruby My Dear-je) és természetesen a saját szerzemények (pl. a címadó Mirror).

Lloyd most ugyanazzal a stábbal vonult stúdióba, amellyel a - már említett - három évvel ezelőtti albumát is készítette. Zenekarában Jason Moran zongorázik, Reuben Rogers bőgőzik és Eric Harland dobol és énekel. Lloyd és muzikusai között a kapcsolat – érezhetően - nélkülöz minden mesterkéeltséget. Egyenrangú partnerként vesznek részt a zene nemes szövetének elkészítésében.

Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy az ECM kiadványok nem csak a beltartalmuk miatt nőnek az egyéb cégek produktumai fölé, hanem a megszólalás minőségében is. Az érzékeny előadásban minden instrumentumnak helye van, a sok-sok apró információ pontossága megkérdőjelezhetetlen, de ez mégsem tűnik körültekintő részletezésnek, mindenre kiterjedő figyelme sokkal inkább a zenekar egységét, összedettségét hangsúlyozza. Bár a Mirror eléggé „atmoszférikus” zene mégsem sorolhatjuk a „háttérzenék” osztályába. Inkább egy több rétegű opus ez, amelyet folyamatosan érdemes „kóstolgatni”.

Zenésztársaival Charles Lloyd olyan muzsikát produkál, amelyet nem lehet hordozható lejátszókon, buszon, vonaton, metróban stb. utazva élvezni igazán. Az eredeti felvétel és az ahhoz idomuló audiorendszer szükséges ahhoz, hogy tökéletesen elmerülhessünk benne.

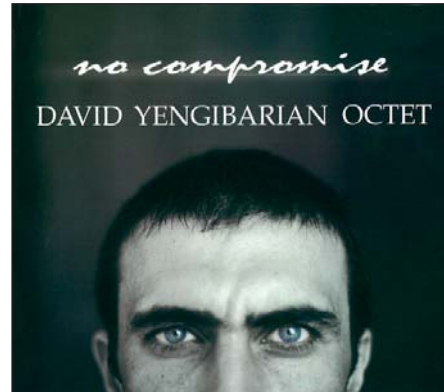
Előadás és tartalom: 10/10

Hangzás: 10/10

Műsoridő: 73:00

Kiadó: ECM Records

Honlap: www.ecmrecords.com

David Yengibararian Octet:

No Compromise

Az örmény származású tangóharmonikással, David Yengibararian-nal tavaly novemberben a Szegedi Jazz Napokon találkoztam először. A tiszaparti városban Dresch Mihály (szaxofon) és Lukács Miklós (cimbalom) társaságában adott feledhetetlen koncertet. Yengibararian az elmúlt évek során szülőbana vagy különböző formációk tagjaként Európa számos koncerttermében fellépett. Vitathatatlan tény, hogy ma már ő számít a hangszerre egyik legkreatívabb képviselőjének a kontinensünkön. A közelmúltban került a piacra – a Narrator Records gondozásában - az előadó No Compromise című albuma.

A lemez „alapanyagát” a két évvel ezelőtti a budapesti Kiscelli Múzeumban rögzített koncertfelvétel adja. Yengibararian arra az alkalomra egy igazi szupercsapatot toborzott a világ minden tájáról. A zenekarban Botos József gitározik, az amerikai Matt Darriau szaxofonon és klarinéton játszik, a kanadai születésű Tom Walsh harsonázik, a kubai Adalberto el Bamba Domiguez basszusgitározik, a marokkói Karim Wemaels hegedűn játszik, a szenegáli Komlan Octave Agbepenu dobol és a romániai Eduard Jak Neuman szaxofonozik. A dolog érdekessége, hogy a nemzetközi supergroup tagjaival Yengibararian más-más alkalommal valamint földrajzilag eltérő helyeken találkozott és dolgozott együtt. Annak ellenére, hogy az album repertoárjában csak Yengibararian művek kaptak helyet, a „nemzetközi légkör” maximálisan érzékelhető. A lemezen hallható szerzemények hajdan többnyire színházi produkciókban kerültek előadásra (illetve filmzenék voltak). Ezeket később a komponista áthangszerelte a fenti zenekarra. A változatos műsorban éppúgy megtalálhatóak az örmény népdal átdolgozások (Pl. a Danca Armenico), mint a színpadi darabhoz írt művek (pl. a Liliom) és a nagy példakép, Astor Piazzola egy örökzöldje (Vayamos al Diabolo).

A No Compromise című albumról nem csak abból az okból mondható el, hogy minden ízében élő anyag, mert koncertfelvételtől van szó. Hanem azért is, mert a projektben részt vevő muzsikuskok elképesztő energiákat mozgatnak meg a produkciójuk során.

Előadás és tartalom: 9/10

Hangzás: 10/10

Műsoridő: 72:40

Kiadó: Narrator Records

Honlap: www.narrator.hu

Lemezajánló

Sleeping Camels:

Wake Up

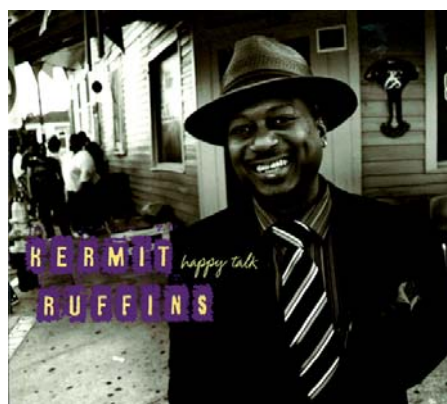
Nyugodtan nevezhetjük az év világzenei albumának a fiatal, lelkes és zeneileg magasan képzett muzsikusból álló együttes, a Sleeping Camels debütáló korongját a Wake Up!-ot.

A Sleeping Camels zenei világa ezer gyökérből táplálkozik, hiszen ugyanúgy megtalálható benne a nyugat-afrikai, zsidó-, arab- és balkáni ethno, mint a rock, a funk és groove-jazz. A nemzetközi world-jazz formáció egy évvel ezelőtt alakult, méghozzá spontán módon, egy nemzetközi jazzfesztiválon. Tagjai az ex-Walk Away sztár Bernard Maseli (vibrafon), a Zap mama basszista-énekesnője, Manou Gallo, a guade-loupi ütős Abdul Aziz Gob, a magyar gitáros Kardos Dániel, az izraeli Amir Gwirtzman (fúvósok) és a belgrádi dobos Goran Milosevic.

A banda debütáló albumán – bő egyórányi játékidő mellett – 8 szerzeménynek jutott hely. Kardos Dániel jóvoltából két „magyar” szám (a Persian Reggae és a Nostalgia) is a repertoárba került. Ahogy a gyorsabb tempó mellett (pl. a Multikulti) jutott hely a lassabb – kicsit befelé fordulóbb – számoknak (pl. az Amagnany), úgy a keményebb hangzás mellett próbálkoznak elvont zenei megoldásokkal, avantgarde hangzással is. Az album anyagát a közelmúltban volt alkalmam élőben is meghallgatni a Szegedi Jazz Napokon. Ott mindenki a saját szemével és fülével tapasztalhatta, hogy milyen, amikor a banda belendül. Az együttes tagjai iskolás gyerekek lelkesedésével provokálták egymást és még véletlenül sem hagytak veszni egyetlen jó, zenei ötletet sem. Előadásuk kiszámíthatatlan, professzionális szintű és virtuóz volt. Nem igazán akadt olyan résztvevő a nézőtéren, akinek a lábát ne indították volna be a ritmusok. Bár nem koncertlemezről van szó, a Wake Up! Mégis sokat visszaad abból a hangulatból, ami akkor a koncertteremben uralkodott.

Akinek lehetősége van, az feltétlenül nézze meg élőben is a „tevék” produkcióját. Fellépéseik garantáltan feledhetetlen élményt nyújtanak a hallgatóságoknak.

Előadás és tartalom: 9/10
Hangzás: 10/10
Műsoridő: 69:01
Kiadó: Narrator Records
Honlap: www.narrator.hu

Kermit Ruffins:

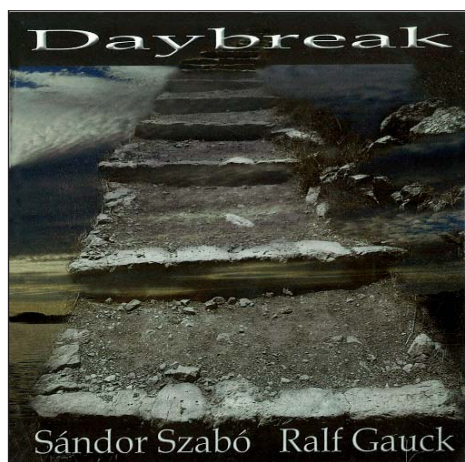
Happy Talk

Sokan úgy gondolták, hogy a jazz szülőházaja New Orleans az utóbbi években a természet által rá mért csapásokból nem lesz képes talpra állni. Való igaz, hogy számos muzsikos keresett magának új lakóhelyet, és jó néhány lemezcég is áthelyezte innen a székhelyét. Azonban – szerencsére - vannak olyanok, akik ragaszkodtak a gyökerekhez és nem hagyták el a jazz „bölcsőjét”. Ilyen lemezcég a családi hangulatú Basin Street Records (BSR) is, amelyik ráadásul most egy igen igényes kiadvánnyal jelentkezett. A BSR zászlaja alatt készült el a trombitás, énekes, Kermit Ruffins albuma a Happy Talk. Sokan úgy tartják, hogy Ruffins zenei felfogása áll a legközelebb, ahhoz a klasszikusnak nevezett korszakéhoz, amelyet olyan nevek fémjeltek, mint pl. Louis Armstrong. Ez a stílusában és technikájában is remek album megmutatja a tradicionális jazz minden szépségét A lemez nem titkoltan – a szórakoztatáson túl – olyan szándékkal készült, hogy visszacsábítson hajdan ott élt zenészeket New Orleans-ba. Az album repertoárjában ugyanúgy helyet kaptak a borongós hangulatú számok, amelyek a természeti katasztrófák időszakát idézik (pl. a Le Vie en Rose), mint a bizakodó, a rózsás(abb) jövőt előrevetítő felvételek (pl. a Shine, a Sugar és a High Hopes).

Ruffins nem okoz csalódást azon régi rajongóinak, akik hosszú trombitaszólókat és éneket vártak tőle, sőt a produkciónak köszönhetően vélhetően sok új arcot is képes lesz a jazzrajongók táborába csábítani. Ruffins ezen a lemezen döntően más szerzők műveire támaszkodik, a 12 kompozíció közül csupán kettő fut a saját neve alatt (az I Got A Tremé Woman és a New Orleans /My Home Town/). A feldolgozások között olyan jól ismert számokat találunk, mint pl. a R. Rodgers és O. Hammerstein által jegyzett, címadó Happy Talk vagy a Harold Arlen-hez köthető If I Only Had A Brain.

Aki szeretne egy kis darabka jazztörténetet, annak feltétlenül hallania kell ezt az albumot. Annál is inkább, mert az ilyen kis kiadóknál nem nagyüzemben készülnek a lemezek és ebből fakadóan van idő a megfelelő „hanggondozásra” is.

Előadás és tartalom: 9/10
Hangzás: 10/10
Műsoridő: 62:26
Kiadó: Basin Street Records
Honlap: www.basinstreetrecords.com

Szabó Sándor & Ralf Gauck:

Daybreak

Gitárosunk, Szabó Sándor azt hiszem, nem szorul különösebb bemutatásra, hiszen azon muzsikuskaink közé tartozik, akit a nemzetközi zenei színtéren is magasan jegyeznek. Szabó korábbi lemezeivel már foglalkoztunk a Hifi Piac hasábjain (illetve annak a webes változatában). Néhány héttel ezelőtt a gitárművész egy új albummal jelentkezett, amelynek a Daybreak címet adta. Előadótársnak most azt a Ralf Gauck-ot választotta, aki az európai zenei színtér egyik legfontosabb basszusgitárosa. Aki polifonikus játékkal képes egy komplett szóló produkciót is leadni. Többnyire két dolgot szoktak vele kapcsolatban – a vitathatatlan zenei kvalitásain túl – kiemelni. Egyrészt azt, hogy szólólistaként tett szert először hírnévre, másrészt azt, hogy akusztikus basszusgitáron játszik.

Az előadó-szerző kettősnek – a zenehallgatók nagy öröme – bőségesen akadt mondanivalója és ennek az eredménye egy közel 80 perces zenei anyag, ami 18 kompozíciót foglal magába.

A produkciót hallgatva tovább folytathatjuk az utazást abba a spirituális világba amelynek néhány szegmensét megmutatta már nekünk Szabó az elmúlt évtizedek során. Szabó csak játszik és egyszerűen játszik, zenéje kozmikus dimenziókba repíti a hallgatót. Ő az aki valamilyen nehezen definiálható ösztönösséggel játszik. Ehhez az alig megfogható, de átütő ihletettséghez Pazar magabiztosság is társul. Miközben a Sun Worshipper-t, a Post-Delight Feeling-et, a Direct Contact-ot, a Talk Between Sun And Moon-t, a Grotosqe Smile-t vagy a Before The Sandstorm-ot hallgatjuk olyan érzésünk van, mintha egy hiteles tanító / bölcs tanításaival ismerkednénk. Szabó és Gauck remekül kiegészítik egymást, remekül együttműködve teljesítik azt az utat, amit külön-külön csak sokkal nagyobb küzdelem árán tehetnének meg.

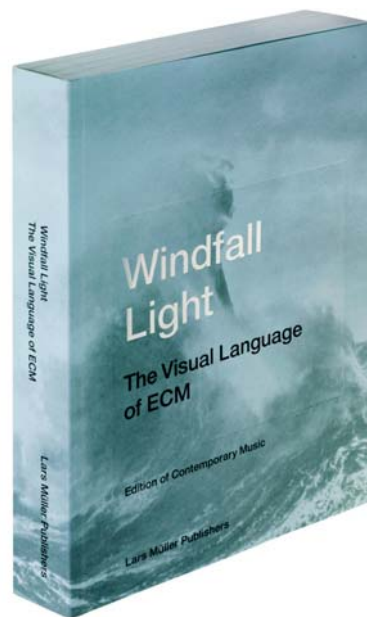
Előadás és tartalom: 9/10

Hangzás: 10/10

Műsoridő: 76:34

Kiadó: Szerzői kiadás

Honlap: www.sandorszabo.com

Windfall Light:

The Visual Language of ECM

Vajon hogyan kerül egy könyv a lemezajánló rovatba? – teszük fel talán néhányan a kérdés az olvasók közül. A válasz nagyon egyszerű... Egy, a lemezgyűjtők által jól ismert kiadóhoz, a német ECM Records-hoz kapcsolódó kiadványról van szó.

A lemezborítók funkciója évtizedekkel ezelőtt még „csak” annyi volt, hogy eladják a terméket. Napjainkban már egy sikeres (vagy éppen sikertelen) új lemez elképzelhetetlen valami érdekes borító nélkül, a lemezborító tervezés/készítés külön művészeti ággá nőtte ki magát a fotóművészetben belül, bár az alkotók rendszerint foglalkoznak más vizuális művészettel is.

Tisztában van a régi bölcsességgel („egyetlen kép sokszor többet mond, mind ezer szó”) az ECM Records menedzsmentje is, ezért a világ legtehetségesebb művészeit (Barbara Wojirsch, Dieter Rehm, Sascha Kleis és Mayo Bucher) bízta meg a kiadványok vizuális arculatának megtervezésével.

Az elmúlt évtizedek során számos független lemezkiadó lépett a piacra. De, talán egyiknek sem sikerült olyan fokú nemzetközi hírnévre szert tennie, mint a döntően a kortárs klasszikus zenére és a jazz-re fókuszáló ECM-nek. A lemez cég az 1969-es alapítása óta arra törekedett, hogy a kiadványai több szinten kommunikáljanak a közönséggel. Az egyedülálló lemezborítók számos elismerést kaptak a különböző fórumokon és nagy népszerűségnek örvendenek a lemezgyűjtők táborában.. A Windfall Light (The Visual Language of ECM) címet viselő könyv a német cég képi világába enged betekintést. A kiadvány számos nagyszerű fotójával közelebb visz az ECM titokhoz. Úgy gondolom, hogy még a lemez cég legnagyobb rajongóinak is tartogat kellemes meglepetéseket a Windfall Light.

Kiadó: Lars Müller Publishers

Terjedelem: 480 oldal

Honlap: www.lars-muller-publishers.com

Czékus Mihály